

тѣ работы исполнилъ; и не є нѣждно вѣчъ, нынѣ да правимъ нищо: само да вѣрѹваме; и ще са спасемъ: работа та є вѣчъ свѣршена: сирч. Христосъ заради наск постилъ; не требува и нынѣ да постимъ: Христосъ са требдилъ; не быва и нынѣ да са требдимъ; и прч. Защо поне (бадемъ) не-кажджтъ; Христосъ ъди, и пи, и спа, все заради наск; и нынѣ сего вѣчъ не да га-демъ, не да піемъ, никто да спимъ. И пакъ: Христосъ заради наск страдалъ, да ны и-скѹпи отъ Закониже тж клѣтвѣ; и нынѣ сего немаме вѣчъ нѣжда да страдаме и да си мѣчимъ тѣло то сѧхъ нищо: но Апостолъ Петръ какво каздвка; „Христосъ пострада за наск, остави намъ примѣръ, да послѣ-доваме по нѣговы тѣ ст҃пки.“(а)

А, заради покаяніе то, самъ Христосъ вика: „Ако са непокаете, всички ще заги-ныте.“(б)

Редакторъ-ти на Бремя то; пита Протестански тѣ мнисионеры: „Защо сѫ оставили тамъ братіј та си, и сѫ дошаћ при наск? Тамъ въ отечество то ѕмъ, има мно-

[а] 1-во Петрово Посл. 2, 21.

[б] Аѣк. 13. 3.